

Organizația Națiunilor Unite

Organizația Națiunilor Unite (abreviat: ONU) este cea mai importantă organizație internațională din lume. Fondată în 1945, după Al Doilea Război Mondial, are astăzi 194 de state membre. Întemeierea ei a constat din semnarea, de către membrii ei fondatori, a Cărții Organizației Națiunilor Unite. Potrivit acestui document, ONU are misiunea de a asigura „pacea mondială”, „respectarea drepturilor omului”, „cooperarea internațională” și „respectarea dreptului internațional”. Sediul central al organizației este la New York.

Limbi oficiale

ONU utilizează 6 limbi oficiale: araba, chineza, engleza, franceza, rusa și spaniola.

Aproape toate reuniunile oficiale sunt traduse simultan în aceste limbi. Aproape toate documentele pe suport hârtie sau „online” sunt traduse în aceste șase limbi. În funcție de anumite circumstanțe, unele conferințe și documente de lucru sunt traduse numai în engleză, franceză sau spaniolă.

Membrii fondatori: Africa de Sud, Arabia Saudită, Argentina, Australia, Belgia, Belarus, Bolivia, Brazilia, Cehoslovacia, Chile, Taiwan, Danemarca, Ecuador, Egipt, El Salvador, Etiopia, Filipine, Franța, Grecia, Guatemala, Haiti, Honduras, India, Irak, Iran, Iugoslavia, Canada, Columbia, Costa Rica, Cuba, Liban, Liberia, Luxemburg, Regatul Unit, Mexic, Nicaragua, Norvegia, Noua Zeelandă, Olanda, Panama, Paraguay, Peru, Polonia, Republica Dominicană, Siria, SUA, Turcia, Ucraina, Uniunea Sovietică (mai târziu Rusia), Uruguay, Venezuela.

Structura

Organizația Națiunilor Unite este compusă din cinci entități: Adunarea Generală a Națiunilor Unite, Secretariatul Națiunilor Unite, Curtea internațională de justiție, Consiliul de Securitate al ONU și Consiliul Economic și Social al Națiunilor Unite. O a șasea entitate, Consiliul de Tutelă. Patru dintre cele cinci entități au sediul în New York, Curtea internațională de justiție se află în Haga, iar alte agenții își au sediile la Geneva, Viena și Nairobi. Alături de cele șase entități principale se regăsește o colecție de agenții specializate, instituții de cercetare și educație, programe, fonduri etc.

Principalele instituții din cadrul Națiunilor Unite

<u>Adunarea Generală a Națiunilor Unite</u> - Întâlnirea tuturor membrilor -	<u>Secretariatul Națiunilor Unite</u> - rol administrativ	<u>Curtea internațională de justiție</u>
discută recomandări sau sugestii date statelor membre sau Consiliului de securitate al ONU decide admiterea de noi membri, conform propunerilor date de Consiliul de Securitate al ONU adoptă bugetul alege: membrii temporari ai Consiliului de securitate al ONU, toți membrii Consiliului Economic și Social, Secretarul general al Națiunilor Unite fiecare țară are un vot.	susține alte agenții specializate președintele - Secretarul General al Națiunilor Unite - este votat de Adunarea Generală a Națiunilor Unite și are un mandat de 5 ani.	ia decizii cu privire la disputele dintre state și emite decizii cu valoare legală. cei 15 judecători sunt aleși de Adunarea Generală a Națiunilor Unite și au mandate pe 9 ani.
<u>Consiliul de Securitate al ONU</u>	<u>Consiliul Economic și Social al Națiunilor Unite</u>	Consiliul de Tutelă al ONU
responsabil pentru menținerea păcii la nivel internațional poate adopta rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU are 15 membri: membrii permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU cu putere de veto (China, Franța, Rusia, Marea Britanie și Statele Unite) și 10 membri aleși ai Consiliului de Securitate al ONU	responsabil pentru comunicarea dintre state pe domeniile economic și social coordonează cooperarea dintre agențiile specializate	la început avea rolul de a administra domeniile coloniale care erau sub mandatul <u>Societății Națiunilor</u> și-a sistat activitatea în 1994, când statul <u>Palau</u> a devenit independent

Secretariatul

Secretariatul ONU este condus de către Secretarul General, asistat de o echipă internațională de funcționari civili din întreaga lume. Acesta asigură studii, informații, și facilități necesare entităților Națiunilor Unite pentru ședințele lor. De asemenea, preia și efectuează sarcini de la Consiliul de Securitate, Adunarea Generală, Consiliul Economic și Social, și de la alte entități ONU.

Nume	Țara de origine	Data ocupării postului	Data părăsirii postului	Note
<u>Trygve Lie</u>	<u>Norvegia</u>	2 februarie 1946	10 November 1952	A demisionat
<u>Dag Hammarskjöld</u>	<u>Suedia</u>	10 aprilie 1953	18 September 1961	A murit în timpul postului
<u>U Thant</u>	<u>Burma</u>	30 noiembrie 1961	31 decembrie 1971	
<u>Kurt Waldheim</u>	<u>Austria</u>	1 ianuarie 1972	31 decembrie 1981	
<u>Javier Pérez de Cuéllar</u>	<u>Peru</u>	1 ianuarie 1982	31 decembrie 1991	
<u>Boutros Boutros-Ghali</u>	<u>Egipt</u>	1 ianuarie 1992	31 decembrie 1996	
<u>Kofi Annan</u>	<u>Ghana</u>	1 ianuarie 1997	31 decembrie 2006	
<u>Ban Ki-moon</u>	<u>Coreea de Sud</u>	1 ianuarie 2007	Încă în funcție	

Agenții specializate

Carta Organizației Națiunilor Unite stipulează că fiecare organ primar a ONU poate stabili variate agenții specializate pentru a-și îndeplini datoriile. Unele dintre cele mai bine cunoscute agenții sunt Agencia Internațională pentru Energie Atomică, Organizația pentru Alimentație și Agricultură, UNESCO (Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură), Banca Mondială, și Organizația Mondială a Sănătății (OMS), Marele Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați - MCNUR.

Ani tematici

Națiunile Unite declară în fiecare an o tematică. În general tematicile sunt stabilite de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite, dar unele agenții specializate își aleg singure tematica. Spre exemplu, anul 2005 a fost Anul sportului și al educației, anul 2006 a fost declarat Anul secetei, anul 2009 a fost Anul reconcilierii, iar anul 2010 a fost Anul biodiversității.

Altele

De la crearea ONU, peste 80 de colonii au obținut independența. Adunarea Generală a adoptat Declarația pentru Acordarea Independenței Țărilor Coloniale și Oamenilor în 1960 fără voturi împotriva dar mai multe abțineri din partea puterilor coloniale majore. ONU lucrează în favoarea decolonizării prin diferite grupuri, ca Comitetul ONU al Decolonizării, creat în 1962. Din 2013, comitetul listează 17 „Teritorii ce nu se Guvernează Singure” rămase, cel mai mare fiind Sahara de Vest.

Finanțare

Top 17 contribuitori la bugetul ONU 2013	
<u>Statul membru</u>	Contribuție (cât % din bugetul ONU)
<u>Statele Unite</u>	22.000%
<u>Japonia</u>	10.833%
<u>Germania</u>	7.141%
<u>Franta</u>	5.593%
<u>Regatul Unit</u>	5.179%
<u>China</u>	5.148%
<u>Italia</u>	4.448%
<u>Canada</u>	2.984%

<u>Spania</u>	2.973%
<u>Brazilia</u>	2.934%
<u>Rusia</u>	2.438%
<u>Australia</u>	2.074%
<u>Coreea de Sud</u>	1.994%
<u>Mexic</u>	1.842%
<u>Olanda</u>	1.654%
<u>Turcia</u>	1.328%
<u>Elvetia</u>	1.047%
Alte state membre	18.390%

ONU este finanțat prin contribuții evaluate și voluntare de la statele membre. Adunarea Generală acceptă bugetul regulat și determină evaluarea fiecărui membru. Aceasta este bazată în mod principal pe capacitatea de plătire a statului, măsurată prin venitul național brut (VNB), cu ajustări pentru datoriile externe și pentru veniturile pe cap de locuitor scăzute. Bugetul pentru doi ani în 2012-2013 a fost de 5.512.000.000 dolari americani \$.

România în ONU

Deși dorința României de a face parte din ONU a fost exprimată oficial încă din 1946, aderarea acesteia a fost blocată până în 1955. La 14 decembrie 1955, Adunarea generală a decis primirea României în ONU, alături de alte 15 state.

Participarea la operațiunile de menținere a păcii

În prezent, România ocupă locul 70 din 113 state membre contribuitoare cu trupe și poliție la operațiunile Națiunilor Unite de menținere a păcii. Reprezentanții României (în total 69) participă la misiuni în: Congo, Kosovo, Coasta de Fildeș, Haiti, Liberia, Sudanul de Sud, Timorul de Est. În plus, SPP participă cu ofițeri de pază și protecție imediată sub conducerea Departamentului de Siguranță și Protecție (DSS) în misiunile pentru menținerea păcii din Afganistan, Sudan/Khartoum și Sudan/Darfur.

Centrul de tranzit pentru refugiați din Timișoara

La Timișoara există un centru de tranzit pentru refugiați cu 200 de locuri, finanțat și coordonat în mare parte de Națiunile Unite.. Din noiembrie 2008 pînă în 2011, Centrul de Tranzit în Regim de Urgență din Timișoara a găzduit temporar 638 de refugiați. Aceștia sunt de origine eritreeană, sudaneză, palestiniană, etiopiană, srikankeză, irakiană și nigeriană.

În mai 2011, România a fost aleasă pentru a doua oară membru al Consiliului Drepturilor Omului (CDO), pentru mandatul iunie 2011- decembrie 2014.